

Flegmaatiline temperament annab võime

säilitada rahu rasketes olukordades,

jääda tasakaalukaks ka seal,

kus koleerik ukse enda järel

juba ammu kinni löönuks.

Ilma niisuguste inimeste

kannatlikkuse, truuduse,

tasakaalukuse ja korraarmastuseta,

samuti täpse tööt

ei suudaks ükski inimkooslus eksisteerida.

Flegmaatikute hulgas leidub rohkesti

ideaalseid emasid ja õpetajaid.

Nad ei ole pealetükkivad,

on alati valmis lepitama

ja tasakaalustama,

on erakordselt usaldusväärsed.

Lapseeas võib flegmaatiku sageli ära tunda

imestavatest silmadest,

millega ta maailma uudistab.

Ta võib istuda vaikselt keset ümbritsevat möllu,

eriti kui on leidnud midagi suupärast

ja seda naudinguga sööb.

Ta ei lase end pelgupaigast välja meelitada

ega kiirustama sundida,

liiatigi kui seda tehakse käskivas toonis.

Niisugusel juhul

venib ta nimme aeglaselt.

Ta võib õpetaja lausa meeletele viia,
hakates nt kirjutusvahendit alles siis otsima,
kui teistel on juba viis lauset kirjas.

See temperament muutub problemaatiliseks siis,
kui rahumeelsus muutub igavlemiseks
ning harjumuspärane korraarmastus
pedantsuseks.

Flegmaatiku keha on harmoonilistes proportsioonidega,
kui vaid nõrkus hea söögi vastu teda paksuks ei tee.

Kõndides on ta soliidset aeglane
ja toetub kogu tallale.

Negatiivsete omaduste tõttu
nimetatakse flegmaatikut argikeeles
"unimütsiks" või
"venivillemiks".

Goebel, W., Glöckler, M. (2008). *LAPS. Meditsiinilis-pedagoogiline nõuandja.*

PreMark, lk 322.